Başkan Thomas S. Monson

Tapınak Kutsamaları

Tapınağa gittiğimizde orada manevi bir boyut ve huzur hissedebiliriz.

Sevgili kardeşlerim, düşüncelerimizin dünyanın Kurtarıcı'sına döndüğü bu güzel Paskalya sabahında sizlerle beraber olmaktan dolayı çok minnettarım. Her birinize sevgilerimi ve selamlarımı sunuyorum ve Cennetteki Babamız'ın sözlerime ilham vermesi için dua ediyorum.

Kilise Başkanı olarak desteklendiğimden beri bu konferans itibariyle yedi yıl oldu. Sadece birtakım zorlukların değil aynı zamanda sayısız nimetlerin de doldurduğu yoğun yıllar oldu. Bu oldukça zevkli ve kutsal nimetlerin arasında, tapınakları adama ve yeniden adama fırsatım oldu.

En son geçen Kasım'da güzel yeni Phoenix Arizona Tapınağı'nı adama ayrıcalığına sahip oldum. Başkan Dieter F. Uchtdorf, Yaşlı Dallin H. Oaks, Yaşlı Richard J. Maynes, Yaşlı Lynn G. Robbins ve Yaşlı Kent F. Richards bana eşlik etti. Adama töreninden önceki akşam, tapınak bölgesinden 4000'den fazla gencimizin oluşturduğu şahane bir kültürel kutlama çok güzel bir şekilde gerçekleştirildi. Ertesi gün tapınak kutsal ve ilham verici üç oturumda adandı.

Tapınakların inşası Kilise'nin büyüdüğünü gösteren çok açık bir işarettir. Şu anda dünya çapında faal olan 144 tane tapınağımız var, bunun yanında 5 tanesi yenilenmekte ve 13 tanesi de inşaat halindedir. Buna ek olarak daha önce ilan edilen 13 tapınak ise inşaat başlamadan önceki çeşitli hazırlık aşamalarındadır. Bu yıl 2 tapınağı yeniden adamayı ve bitmesi planlanan 5 tapınağı da adamayı umuyoruz.

Son iki yıldır, çabalarımızı daha önce duyurulan tapınakların tamamlanması için yoğunlaştırdığımızdan dolayı, herhangi yeni bir tapınağın planlarını beklemeye almıştık. Yine de, bu sabah şu yerlerde inşa edilecek üç yeni tapınağı duyurmaktan çok mutluluk duyuyorum: Abidjan, Fildişi Sahilleri; Port-au-Prince, Haiti ve Bangkok, Tayland. Muhteşem nimetler bu bölgelerde, gerçekten de dünyanın her yerinde tapınakların bulunduğu yerlerde yaşayan sadık üyelerimizi beklemektedir

Daha fazla tapınak için ihtiyaçları belirleme ve yer bulma işlemi halen devam etmektedir çünkü bizler mümkün olduğu kadar çok üyenin zamanlarından ve finansal kaynaklarından büyük fedakarlıklarda bulunmadan tapınağa gitme fırsatı olmasını arzu ediyoruz. Aynen geçmişte yaptığımız gibi, bu konu hakkında kararlar verildikçe sizleri bilgilendireceğiz.

Tapınakları düşündüğümde, düşüncelerim orada aldığımız nice kutsamalara dönüyor. Tapınağın kapısından girdiğimizde dünyanın çılgınlıklarını ve karmaşasını geride bırakırız. Bu kutsal sığınağın içinde güzellik ve düzen buluruz. Orada ruhlarımız için dinlenme ve yaşam kaygılarımızdan kurtulma vardır.

Tapınağa gittiğimizde orada bir insanın yüreğinde hissedebileceğinden daha büyük bir manevi boyut ve huzur hissedebiliriz. Kurtarıcı'nın "Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum . . . Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın" sözlerindeki gerçek anlamı kavrayacağız.[1]

Böyle bir huzur, her yüreğe -sıkıntı içindeki yüreklere, kederle ezilmiş yüreklere, kargaşa hisseden yüreklere, yardım dileyen yüreklere- nüfuz edebilir.

Geçenlerde, yardım için yalvaran bir kalple tapınağa giden genç bir adamın hikayesini kendi kulaklarımla duydum. Bu genç adam aylar önce, Güney Amerika'da bir görev bölgesinde hizmet etmek üzere hizmet çağrısını almıştı. Ancak vize alması çok uzun sürdüğü için Birleşik Devletler'deki bir görev bölgesine tekrar atanmıştı. İlk atandığı yerde hizmet veremeyeceği için hayal kırıklığı yaşamasına rağmen, yine de yeni atandığı yerde çok çalışmıştı, elinden geldiği kadar çalışmaya da kararlıydı. Bununla beraber, sevindirici haberi paylaşmak yerine iyi vakit geçirmekle daha çok ilgilendiklerini düşündüğü görevlilerle yaşadığı olumsuz tecrübelerden dolayı cesareti kırılmıştı.

Bu genç adam birkaç ay sonra kısmi felç geçirmesine sebep olan çok ciddi sağlık sıkıntıları yaşamış ve sağlık nedenlerinden dolayı evine gönderilmişti.

Birkaç ay sonra bu genç adam tamamen iyileşmişti ve felci tamamen geçmişti. Ona tekrar görevli olarak hizmet verebileceği söylenmişti ki o bu kutsama için her gün dua etmişti. Hayal kırıklığı yaratan tek haber, olması gereken davranış ve tutumda olmadıklarını hissettiği bazı görevlilerin olduğu eski görev bölgesine döneceği olmuştu.

Teselli aramak ve bir görevli olarak güzel tecrübeler yaşayabileceği konusunda onay almak için tapınağa gelmişti. Aynı zamanda annesi ve babası da bu tapınak ziyaretinin oğullarının ihtiyaç duyduğu yardımı sağlaması için dua etmişlerdi.

Genç adam, seans bittikten sonra göksel odaya girdiğinde bir koltuğa oturup Cennetteki Baba'sından rehberlik almak için dua etmeye başladı.

Kısa bir süre sonra adı Landon olan başka bir genç adam da göksel odaya girdi. Odaya girer girmez, gözleri koltukta oturan gözleri kapalı ve dua ettiği gayet belli olan gence takılıp kaldı. Landon'a bu genç adamla konuşması gerektiğine dair çok net bir teşvik geldi. Ancak rahatsız etmekten çekindiği için beklemeye karar verdi. Dakikalar geçtikten sonra, genç adam halen dua ediyordu. Landon bu teşviki daha fazla erteleyemeyeceğini biliyordu. Genç adama yanaştı ve hafifçe omzuna dokundu. Genç adam gözlerini açtı ve rahatsız edildiği için ürkmüştü. Landon sessizce, "Neden olduğunu bilmiyorum ama sizinle konuşmam gerektiğini hissediyorum" dedi.

Konuşmaya başladıklarında genç adam Landon'a içini döktü, durumunu açıkladı ve görev bölgesi hakkında teselli ve teşvik alma arzusunu anlatarak sözlerini bitirdi. Landon, başarılı bir görev hizmetinden bir yıl önce dönmüş biri olarak kendi görevli tecrübelerini, yaşadığı zorlukları ve endişeleri, yardım için Rab'be nasıl döndüğünü ve kendisine verilen nimetleri anlattı. Sözleri rahatlatıcı ve güven vericiydi; onun görevi için duyduğu coşku herkesi etkiliyordu. Sonunda genç adamın korkuları yatıştı ve içini huzur kapladı. Duasının cevaplandığını fark ettiğinde derin bir minnettarlık hissetti.

İki genç adam beraber dua ettiler ve sonrasında Landon gitmeye hazırlandı, ona gelen ilhamı dinlediği için mutluydu. Gitmek için ayağa kalktığında genç adam Landon'a "görev hizmetini nerede yaptın?" diye sordu. O ana kadar ikisi de birbirlerine görev yaptıkları yerin adından bahsetmemişlerdi. Landon görev bölgesinin adını söyleyerek cevap verdiğinde genç adamın gözleri doldu. Landon genç adamın geri döneceği aynı görev bölgesinde hizmet etmişti!

Bana son yazdığı bir mektupta Landon, genç adamın ona söylediği şu veda sözlerini benimle paylaştı: "Cennetteki Baba'nın beni kutsayacağına inanıyordum ama O'nun bana yardımcı olması için benim görev bölgemde hizmet etmiş olan birini göndereceğini hiç hayal edemezdim. Her şeyin iyi olacağını biliyordum."[2] Samimi bir yürekle edilmiş mütevazı bir dua duyulmuştu ve cevaplanmıştı.

Kardeşlerim hayatlarımızda ayartmalar olacak; sıkıntılarımız ve zorluklarımız olacaktır. Tapınağa gittiğimizde, orada yaptığımız antlaşmaları hatırladığımızda, bu ayartmalarla daha kolay baş edebiliriz ve sıkıntılarımıza daha iyi katlanabiliriz. Tapınakta huzur bulabiliriz.

Tapınak kutsamaları paha biçilmezdir. Hayatımın her gününde minnettarlık duyduğum kutsamalardan biri sevgili eşim Frances ve bana kutsal bir sunakta diz çöktüğümüzde ve tüm sonsuzluk için bizi birbirimize bağlayan antlaşmaları yaptığımızda verilen kutsamadır. Onunla tekrar beraber olacağımı bilmenin bana verdiği huzur ve teselli nimetinden daha kıymetli bir nimet yoktur.

Cennetteki Babamız'ın bizi kutsamasını diliyorum ki tapınak ibadetinin ruhuna sahip olalım, O'nun emirlerine itaat edelim ve dikkatli bir şekilde Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in adımlarını takip edelim. O'nun bizim Fidye ile Kurtaranımız olduğuna tanıklık ederim. O, Tanrı'nın Oğlu'dur. O ilk Paskalya sabahı mezarından çıkarak Tanrı'nın tüm çocukları için beraberinde sonsuz hayat hediyesini getirmiştir. Bu güzel günde, bu çok önemli olayı kutlarken, O'nun büyük ve muhteşem hediyeleri için minnettarlık dualarımızı sunalım. Böyle olmasını dileyerek, O'nun kutsal adıyla alçakgönüllülükle dua ediyorum, amin.

KAYNAKLAR

1. Yuhanna 14:27.
2. Thomas S. Monson'da bulunan yazışmalar

Zamanımızın Öğretileri

Mayıs 2015'ten Ekim 2015'e kadar her ayın dördüncü pazar günü yapılan Melkizedek Rahipliği ve Yardımlaşma Cemiyeti dersleri Nisan 2015 genel konferansında verilen bir veya daha fazla konuşmadan hazırlanmalıdır. Ekim ayında, konuşmalar Nisan 2015 ya da Ekim 2015 genel konferansından seçilebilir. Çadır kazığı ve bölge başkanları alanlarında hangi konuşmaların kullanılacağına karar vermelidir ya da bu sorumluluğu gözetmenlere ve dal başkanlarına verebilirler.

Bu konuşmalar birçok dilde conference.lds.org'da bulunmaktadır.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Her hakkı saklıdır. Almanya'da basılmıştır. İngilizce onayı: 6/14. Tercüme onayı: 6/14. *First Presidency Message, May 2015* sayısının tercümesidir. Turkish. 12585 186

Başkan Dieter F. Uchtdorf
Birinci Başkanlık İkinci Danışmanı

Lütuf Armağanı

Bugün ve sonsuza dek, Tanrı'nın lütfu yürekleri kırık ve ruhları tövbekar olan herkes için mevcuttur.

Paskalya Pazarı'nda [Diriliş Bayramı'nda] dünya tarihinde en çok beklenen ve en görkemli olayı kutlarız.

Paskalya her şeyi değiştiren gündür.

O gün benim hayatım değişti.

Sizin hayatınız değişti.

Tanrı'nın bütün çocuklarının kaderi değişti.

O kutsal günde insanlığın Kurtarıcısı, bizi tutsak tutan günahın ve ölümün zincirlerini Kendi üzerine aldı, bu zincirleri kırdı ve bizi serbest bıraktı.

Sevgili Fidye ile Kurtaranımız'ın kurban oluşu sayesinde, ölümün dikeni yoktur, mezarın zaferi yoktur,[1] şeytanın sonsuz gücü yoktur ve "İsa Mesih'in *dirilişi* bizi yaşayan bir umuda kavuşturdu, yeniden doğmamızı sağladı."[2]

Havari Pavlus, "Birbirinizi bu sözlerle teselli [edebilirsiniz]"[3] derken gerçekten haklıydı.

Tanrı'nın Lütfu

Genellikle Kurtarıcı'nın Kefareti hakkında konuşuruz ve bunda da haklıyız!

Yakup şöyle dedi: "Neden Mesih'in kefareti hakkında konuşmayalım ve O'nun hakkında neden mükemmel bilgimiz olmasın?[4] Fakat her fırsatta "biz Mesih'ten konuştukça, Mesih'te sevindikçe, Mesih'i vaaz ettikçe [ve] Mesih hakkında peygamberlik ettikçe,"[5] Tanrı'nın Oğlu'nun sonsuz kurbanlığına olan saygı duygumuzu ve içten minnettarlığımızı asla kaybetmemeliyiz.

Kurtarıcı'nın Kefareti öğretilerimizde, diyaloglarımızda ya da kalplerimizde sıradan bir şey olamaz. Bu kutsal ve mukaddestir çünkü bu "büyük ve son . . . kurbanın" sayesinde ki, İsa Mesih "adına inanacak herkese kurtuluş"[6] getirdi.

Tanrı'nın Oğlu'nun bizim gibi genelde kusurlu, ahlaksız, hata yapmaya meyilli ve nankör insanları kurtarmaya tenezzül ettiğini düşünürken hayret ediyorum. Kurtarıcı'nın Kefaretini sınırlı aklımla anlamaya çalışıyorum ve verebileceğim tek açıklama şudur: Tanrı bizi derinden bir sevgiyle, kusursuz bir şekilde, sonsuza dek seviyor. O kadar ki, "Mesih'in sevgisinin ne denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu"[7] tahmin etmeye çalışmam mümkün değildir.

Bu sevginin güçlü bir ifadesi kutsal yazılarda genelde *Tanrı'nın lütfu* diye adlandırılır. Bu ilahi yardımdır ve güç armağanıdır ki bu sayede şu anki kusurlu ve sınırlı olduğumuz varlık durumundan, hakikatte yücelene ve her şeyi bilene kadar gerçeğin ve ışığın yücelmiş varlıklarına dönüşürüz.[8]

Tanrı'nın bu lütfu en fevkalade şeydir. Fakat sık sık yanlış anlaşılır.[9] Buna rağmen, Tanrı'nın sonsuz krallığında bizim için hazırlanmış olanı miras almayı istiyorsak O'nun lütfunu anlamalıyız.

Bundan dolayı lütuf hakkında konuşmak istiyorum. Özellikle, ilk önce, lütuf nasıl *cennetin kapılarını açar* ve ikincisi nasıl *cennetin pencerelerini açar.*

Birincisi: Lütuf Cennetin Kapılarını Açar

"Herkes günah [işlediğinden] ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun [kaldığından]"[10] ve Tanrı'nın Krallığı'na kirli hiçbir şey [giremediğinden]"[11] dolayı hiçbirimiz Tanrı'nın huzuruna geri dönmeye layık değildir.

Hatta bütün ruhumuzla Tanrı'ya hizmet etsek bile bu yeterli değildir çünkü hâlâ yararsız hizmetkarlar[12] oluruz. Cennete gitme hakkını kazanmamız mümkün değildir; adaletin gerekleri bir duvar gibi önümüze çıkar ki kendi kendimize bunu aşacak gücümüz yoktur.

Fakat her şey kaybolmuş değildir.

Tanrı'nın lütfu bizim büyük ve sonsuz umudumuzdur.

İsa Mesih'in kurban oluşu sayesinde, merhamet planı adaletin gereklerini yerine getirir[13] "ve insanlara inanıp tövbe etmeleri için vasıtalar [sağlar]."[14]

Günahlarımız bizi kana boyamış bile olsa kar gibi ak pak olabilir.[15] Çünkü sevgili Kurtarıcımız "kendisini herkes için fidye olarak sunmuş

olduğundan,"[16] O'nun sonsuz krallığına giriş kapısı bizim için temin edilmiştir.[17]

Kapı açılmıştır!

Ne var ki Tanrı'nın lütfu bizi sadece önceki masum halimize döndürmez. Eğer kurtuluş sadece hatalarımızın ve günahlarımızın silineceği anlamına gelseydi, o zaman bu güzel kurtuluş Baba'nın bizim için olan isteklerini gerçekleştirmezdi. Onun amacı daha büyüktür: O oğullarının ve kızlarının O'nun gibi olmalarını istiyor.

Tanrı'nın lütuf armağanı sayesinde, öğrenciliğin yolu geriye doğru götürmez; yukarı doğru götürür.

Çok az kavrayabildiğimiz zirvelere götürür! Etrafımızın sevdiğimiz kişilerle sarılı olacağı, O'nun bütünlüğüne ve O'nun görkemine kavuşacağımız Cennetteki Babamız'ın göksel krallığındaki yücelişe götürür.[18] Her şey bizimdir ve biz Mesih'in oluruz.[19] Gerçekten Tanrı'nın sahip olduğu her şey bize verilecektir.[20]

Bu görkemi miras almak için açık bir kapıdan daha fazlasına ihtiyacımız var; bir kalbin değiştirilmesi arzusuyla bu kapıdan içeriye girmeliyiz ki bu çok etkileyici değişiklik kutsal yazılarda şöyle tanımlanmıştır: "Yeniden doğmak . . . ; evet, Tanrı'dan doğmak, [dünyasal] ve düşmüş [durumlarımızdan] doğruluk durumuna geçmek; Tanrı tarafından fidye ile kurtarılarak O'nun oğulları ve kızları olmak."[21]

İkincisi: Lütuf Cennet'in Pencerelerini Açar

Tanrı'nın lütfunun diğer bir öğesi cennetin pencerelerinin açılmasıdır ki bu sayede Tanrı, aksi takdirde ulaşamayacağımız şeyleri başarmamızı sağlayan güç ve kuvvet nimetlerini üzerimize yağdırır. Tanrı'nın harika lütfu sayesinde O'nun çocukları aldatıcının gizli akıntılarını ve bataklıklarını aşabilir, günahın üstesinden gelebilir ve "Mesih'te [kusursuzlaşabilir.]"[22]

Hepimizin zayıflıkları olsa bile bunların üstesinden gelebiliriz. Gerçekten Tanrı'nın lütfu sayesinde, eğer kendimizi alçaltırsak ve inanırsak zayıf olan şeyler güçlü olabilir.[23]

Hayatımız boyunca, Tanrı'nın lütfu yeteneklerimizi geliştiren ve hayatlarımızı zenginleştiren dünyevi nimetleri ve ruhsal armağanları sunar. O'nun lütfu bizi arındırır. O'nun lütfu olabileceğimiz en iyi kişiler olmamıza yardımcı olur.

Bunu Kim Hak Edebilir?

Kutsal Kitap'ta Mesih'in Ferisili Simun'un evine ziyaretini okuruz.

Görünüşte Simun iyi ve dürüst bir adam gibi görünüyordu. Dinsel sorumluluk listesini düzenli bir şekilde işaretliyordu: yasalara uyuyor, ondalığını ödüyor, Şabatı kutluyor, her gün dua ediyor ve sinagoga gidiyordu.

Fakat İsa, Simun'la beraberken bir kadın yaklaştı, Kurtarıcı'nın ayaklarını gözyaşlarıyla ıslattı ve güzel bir yağla ayaklarını meshetti.

Simun bu taparcasına sevme şeklinden memnun olmadı çünkü bu kadının bir günahkar olduğunu biliyordu. Simun düşündü ki eğer İsa bunu anlamadıysa, O bir peygamber olamazdı ya da bu kadının O'na dokunmasına izin vermezdi.

İsa, Simun'un düşüncelerini algılayarak ona döndü ve bir soru sordu. İsa, "Tefeciye borçlu iki kişi vardı" dedi. "Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu.

"[İkisi de] borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?

Simun, en çok bağışlanan kişinin olduğunu söyledi.

Sonra İsa önemli bir ders verdi: "Bu kadını görüyor musun? . . . Kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. *Çok sevgi göstermesinin* nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever."[24]

Bu iki kişiden hangisine daha çok benzeriz?

Simun gibi miyiz? Kendi dürüstlüğümüze güvenerek iyi eylemlerimizden dolayı emin ve rahat mıyız? Standartlarımıza uygun yaşamayanlara karşı belki biraz sabırsız mıyız? Otomatiğe bağlanmış şekilde, isteksizce mi hareket ediyoruz, toplantılarımıza katılıp Sevindirici Haber'in Öğretisi sınıflarında esneyip duruyor muyuz ve belkide Rab'bin sofrası töreni sırasında cep telefonlarımızı mı kontrol ediyoruz?

Ya da günahtan dolayı tamamen ve umutsuzca kaybolmuş olduğunu düşünen bu kadın gibi miyiz?

Çok *sevgi* gösteriyor muyuz?

Cennetteki Baba'ya olan borcumuzu anlıyor muyuz ve Tanrı'nın lütfu için bütün ruhumuzla yalvarıyor muyuz?

Dua etmek için diz çöktüğümüzde, kendi doğruluğumuzla ilgili en iyi liste başı şarkıları mı tekrar çalıyoruz, yoksa hatalarımızı mı itiraf ediyoruz, Tanrı'nın merhameti için mi yalvarıyoruz ve harika kurtuluş planı için şükran gözyaşları döküyor muyuz?[25]

Kurtuluş itaat parasıyla satın alınamaz; Tanrı'nın Oğlu'nun kanı ile satın alınmıştır.[26] İyi emeklerimizi kurtuluşla takas edebileceğimizi düşünmek, bir uçak bileti satın alıp sonra o havayolu şirketine sahip olduğumuzu sanmak gibidir. Ya da evimizin kirasını ödedikten sonra bütün dünyanın tapusuna sahip olduğumuzu düşünmek gibidir.

O Zaman Neden İtaat Etmeliyiz?

Eğer lütuf Tanrı'nın bir armağanıysa, o zaman neden Tanrı'nın emirlerine itaat etmek çok önemlidir? Neden Tanrı'nın emirleriyle -ya da hatta tövbeyle- kafamızı yoruyoruz? Neden sadece günahkar olduğumuzu kabul edip Tanrı'nın bizi kurtarmasına izin vermiyoruz?

Ya da bu soruyu Pavlus'un sözleriyle ifade edelim: "Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim?" Pavlus'un yanıtı basit ve açıktır: "Kesinlikle hayır!"[27]

Kardeşlerim, Tanrı'ya olan sevgimizden dolayı O'nun emirlerine itaat ediyoruz!

Tanrı'nın lütuf armağanını tüm kalbimiz ve aklımızla anlamaya çalışmak, alçakgönüllülük ve minnettarlıkla Cennetteki Babamız'ı sevmek ve O'na itaat etmek için gerekli tüm sebepleri bize verir. Öğrencilik yolunda yürürken, bu bizi arındırır, bizi geliştirir, O'nun gibi olmamıza yardımcı olur ve O'nun huzuruna geri götürür. "Rab'bin Ruhu [Tanrımız] bizim içimizde" öyle "büyük bir değişiklik" yapar ki "artık

içimizde kötülük yapmak için hiçbir istek kalmaz, ancak sürekli olarak iyilik yapmak isteriz."[28]

Bu yüzden Tanrı'nın emirlerine olan itaatkarlığımız, Tanrı'nın iyiliğine olan sonsuz sevgimizin ve minnettarlığımızın doğal bir sonucu olarak gelir. Bu çeşit içten sevgi ve minnettarlık mucizevi şekilde eylemlerimizi Tanrı'nın lütfuyla birleştirecektir. Erdem bizim düşüncelerimizi durmaksızın güzelleştirecektir ve kendimize olan güven Tanrı'nın huzurunda güçlenecektir.[29]

Sevgili kardeşlerim, sevindirici haberi sadık bir şekilde yaşamak bir yük değildir. Neşeyle dolu bir provadır; sonsuzlukların yüce görkemini miras almaya hazırlanmaktır. Cennetteki Babamız'a itaat etmeyi isteriz çünkü ruhlarımız ruhsal şeylere daha iyi uyum sağlayacaktır. Asla var olduğunu düşünmediğimiz manzaralar gözlerimizin önüne gelecektir. Baba'nın isteğini yerine getirdiğimizde aydınlanma ve anlayış bize gelir.[30]

Lütuf, Tanrı'nın bir armağanıdır; Tanrı'nın her emrine itaat etme arzumuz, Cennetteki Babamız'dan bu kutsal armağanı almak için ölümlü elimizi uzatmaktır.

Elimizden Gelen Her Şeyi Yapabilmek

Peygamber Nefi şu sözleri beyan ederken Tanrı'nın lütfu ile ilgili anlayışımıza önemli bir katkıda bulunmuştur: "Bizler, çocuklarımızı ve kardeşlerimizi Mesih'e inanmaya ve Tanrı'yla barışmaya ikna edebilmek için gayretle . . . çalışıyoruz; çünkü *elimizden gelen her şeyi yaptıktan sonra, Tanrı'nın lütfuyla kurtulacağımızı* biliyoruz."[31]

Ancak, "elimizden gelen her şeyi yaptıktan sonra" tabirini bazen yanlış yorumlayıp yorumlamadığımızı merak ediyorum. "Sonra" kelimesinin "dolayı" kelimesiyle eşit olmadığını anlamalıyız.

Bizler elimizden gelen her şeyi yaptığımızdan "dolayı" kurtarılmıyoruz. Hangimiz elinden gelen *her şeyi* yapmıştır? Tanrı, kurtarıcı lütfuyla yaşamlarımıza müdahale etmeden önce her gayreti sarf etmemizi bekler mi?

Çoğu insan sürekli yetersiz kaldıkları için cesaretleri kırılır. Doğrudan şunu bilirler: "Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür."[32] Nefi ile beraber seslerini yükseltip şöyle duyuruda bulunurlar: "[Ruhum] kötülüklerim yüzünden acılar içinde."[33]

Nefi'nin, Kurtarıcı'nın lütfunun günahların üstesinden gelmemize *izin vereceğini* ve *olanak sağlayacağını* bildiğinden eminim.[34] Bundan dolayı Nefi, çocuklarını ve kardeşlerini "Mesih'e inanmaya ve Tanrı'yla barışmaya"[35] ikna edebilmek için çok büyük bir gayretle çalışmıştır.

En sonunda, yapabileceğimiz şey *budur*! Ve ölümlü hayattaki görevimiz *budur*!

Lütuf Herkes İçin Mevcuttur

Kurtarıcı'nın ilk Paskalya Pazarı'ndan hemen önce bizim için yaptıklarını düşündüğümde, sesimi yükseltip En Yüce Tanrı'ya ve O'nun Oğlu İsa Mesih'e övgüler yağdırmak istiyorum!

Cennetin kapıları açıldı!

Cennetin pencereleri açıldı!

Bugün ve sonsuza dek, Tanrı'nın lütfu yürekleri kırık ve ruhları tövbekar olan herkes için mevcuttur.[36] İsa Mesih, ölümlü akıllarımızın kavrayamayacağı yüksekliklere çıkmamız için engelleri ortadan kaldırmıştır.[37]

Dua ederim ki yeni gözlerle ve yeni bir kalple Kurtarıcı'nın kefaret amacıyla kurban oluşunun sonsuz önemini anlarız. Dua ederim ki Tanrı'nın emirlerini tutarak ve sevinçle "yeni bir yaşam [sürerek]"[38] Tanrı'ya olan sevgimizi ve O'nun sonsuz lütuf armağanı için olan minnettarlığımızı gösteririz. Öğretmenimiz ve Fidye ile Kurtaranımız, İsa Mesih'in kutsal adıyla, amin.

KAYNAKLAR

1. Bkz. 1. Korintliler 15:55; Mosiya 16:8.
2. 1. Petrus 1:3; vurgu eklenmiştir.
3. 1. Selanikliler 4:18; ayrıca bkz. ayetler 13–17.
4. Yakup 4:12.
5. 2. Nefi 25:26.
6. Alma 34:10, 15.
7. Efesliler 3:18-19.
8. Öğretiler ve Antlaşmalar 93:28.
9. Doğrusu biz küçük çocuklarız ve Baba'nın kendi ellerinde tuttuğu ve bizim için hazırladığı nimetlerin ne kadar büyük olduğunu henüz anlamadık (bkz. Öğreti ve Antlaşmalar 78:17).
10. Romalılar 3:23.
11. 1. Nefi 15:34; ayrıca bkz. 1. Nefi 10:21; Musa 6:57.
12. Mosiya 2:21.
13. Bkz. Alma 42:15.
14. Alma 34:15.
15. Bkz. Yeşaya 1:18.
16. 1. Timoteos 2:6
17. Bkz. 2. Petrus 1:11.
18. Öğreti ve Antlaşmalar 76:56.
19. Bkz. Öğreti ve Antlaşmalar 76:59.
20. Bkz. Öğreti ve Antlaşmalar 84:38.
21. Mosiya 27:25.
22. Moroni 10:32.
23. Bkz. Eter 12:27.
24. Bkz. Luka 7:36-50; vurgu eklenmiştir.
25. Mesih'in Ferisi ve vergi görevlisi benzetmesi bu noktayı açıkça gösterir (bkz. Luka 18:9–14).
26. Bkz. Elçilerin İşleri 20:28.
27. Romalılar 6:1–2.
28. Mosiya 5:2.
29. Bkz. Öğreti ve Antlaşmalar 121:45.
30. Bkz. Yuhanna 7:17.
31. 2. Nefi 25:23; vurgu eklenmiştir.
32. Matta 26:41; ayrıca bkz. Romalılar 7:19.
33. 2. Nefi 4:17.
34. Bkz. 2. Nefi 4:19–35; Alma 34:31.
35. 2. Nefi 25:23.
36. Bkz. 3. Nefi 9:19–20.
37. Bkz. 1. Korintliler 2:9.
38. Romalılar 6:4.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Her hakkı saklıdır. Almanya'da basılmıştır. İngilizce onayı: 6/14. Tercüme onayı: 6/14. *Visiting Teaching Message, Mayıs 2015* sayısının tercümesidir. Turkish. 12585 186